

РЕШЕНИЕ

№ 5819

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 11.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6676** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39 ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ във връзка с чл.2 ал.2 и чл.4 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 145 – 178 от АПК и с чл. 203 от АПК във връзка с чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/.

Образувано е по жалба /именована „искова молба”/ на С. Х. А. от [населено място] срещу действия, представляващи нерегламентирано ползване на личните му данни, на [фирма], [населено място], в качеството му на администратор на лични данни. Предявено е и искане за присъждане на обезщетение за вреди от действията на администратора с цена 50 000лв.

Претенциите са предявени пред Районен съд – Г, изпратени по подсъдност на Административен съд – [населено място], а оттам – прекратени и изпратени по компетентност на АССГ.

Обжалват се незаконосъобразни действия на ответника, представляващи според жалбоподателя злоупотреба с негови лични данни. Твърди се, че на 15.04.2010г. в магазин на [фирма] в [населено място] без негово участие, съгласие или упълномощаване е бил сключен договор от негово име за срок от 1 година и тарифен план С. 150, който жалбоподателят не е подписвал. В допълнителна молба от 15.11.2010г. се сочи, че от тези действия на ответника жалбоподателят е в състояние на стрес, че поради злоупотреба с личните му данни може да стане обект на престъпление и за тези неимуществени вреди претендира сумата 50 000лв., които ответникът бъде осъден да му заплати.

Ответникът [фирма], чрез процесуален представител оспорва основателността на

жалбата и иска за обезвреда. Възразява, че ищецът не е доказал по безспорен начин злоупотребата с личните му данни, тъй като е подписал, и не оспорва това, договор с „М.“ на 27.04.2010г. с посочен нов тарифен план С. 150, който подпис не оспорва. Оспорва претенцията за вреди като недоказана и неоснователна, и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира за разноски.

Административен Съд С. - град, II отделение, 32 състав, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

По делото се установи, а и не се спори, че ответникът е Администратор на лични данни, видно от удостоверение № 0000499/09.07.2009г., вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с идентиф. № 0000499, предоставящи му права да обработва лични данни на потребителите на предлаганите от него стоки и услуги.

Между страните не се спори, че между С. Х. А. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] и [фирма] на 16.06.2007г. е подписан потребителски договор с админ.№ А0925027. Отношенията между страните се уреждат според клаузите на договора и общите условия на [фирма] за взаимоотношенията между него и абонатите.

По силата на т. 5.5 от договора абонатът предоставя на оператора доброволно необходимите лични данни, които следва да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на Закона за защита на личните данни. А. се е съгласил личните му данни да бъдат предоставяни от [фирма] на други лица – оператори или администратори на лични данни с цел изготвяне и оформяне на договори, сключването им, събирането на вземания, дължими по договора и т.н.

Видно от писмо от 07.07.2011г. от [фирма], на 18.06.2008г. ползваният по договора потребителски номер за разговори [ЕГН], по искане на А. е прехвърлен за ползване при условията на предплатено ползване.

На 27.04.2009г. А. отново е променил условията за ползване по отношение на заплащане на услугите, прехвърля картата на абонаментен план С. 100., а на дата 14.05.2010г. абонаментният план на същия е променен от С. 100 на С. 150.

Видно от предоставените от [фирма] с горепосоченото писмо данни, действия на 23.04.2010г. от рода на визираните от жалбоподателя такива не са извършвани.

За дължимите задължения, във връзка с предоставянето на мобилните телекомуникационни услуги за периода от м.юни 2007г. до м. август 2010г. ищецът е получавал ежемесечно фактура, която видно от данните е заплащал.

Административен Съд С. - град, II отделение, 32 състав, въз основа на изведените фактически констатации, достигна до следните правни изводи :

По допустимостта на жалбата и иска, съдът намира, че същите са допустими. Те са предявени от лице, предоставило доброволно за обработка личните си данни на администратор на лични данни. Безспорно е по делото, че ответникът е регистриран като администратор на лични данни, видно от регистрацията в публичния регистър, и дружеството е организация по смисъла на § 1, т. 2 от АПК. От друга страна, налице е признание на жалбоподателя и ответникът не го оспорва, че между страните има висящо производство по реда на чл. 38 от ЗЗЛД, липсата на каквото е основание за допустимост за разглеждането на настоящия спор. Не е установено кога А. е узнал за извършваните според него незаконосъобразни действия, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 149 ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата срещу твърдените незаконосъобразни действия на

администратора на лични данни [фирма] е неоснователна.

Глава трета и четвърта от ЗЗЛД регламентира задълженията на администратора на лични данни, свързани с тяхното съхраняване, обработка и защита, и правата на лицата, чиито данни са обект на защита. Съгласно чл. 23 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Мерките следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени.

В конкретния случай жалбоподателят твърди, че [фирма] е злоупотребил с предоставените му лични данни като на 15.04.2010г. негов служител в магазин на дружеството в [населено място] без негово участие, съгласие или упълномощаване е оформил и представил на [фирма] като подписан от жалбоподателя договор за срок от 1 година и тарифен план С. 150, който жалбоподателят твърди, че никога не е подписвал.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя, тъй като твърдените от него факти и обстоятелства не кореспондират с установените по делото такива.

Несъмнено се установи от събраните множество непротиворечиви писмени доказателства, че между жалбоподателя и оператора са били сключени договори съответно от 16.06.2007г. и от 27.04.2009г., които са били подписани от страните и това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя. Установи се също, че договор от посочената от жалбоподателя дата 15.04.2010г., респективно на 14.04.2010г., не е подписан и не съществува в правния мир.

С оглед разпределената в административното производство доказателствена тежест, жалбоподателят следваше с допустимите от закона доказателствени средства да докаже твърденията си за злоупотреба с личните му данни от страна на ответника като администратор на лични данни. Противно на изложеното, жалбоподателят не установи по несъмнен начин твърдените фактически обстоятелства за сключен от негово име без негово участие, съгласие и упълномощаване, договор с оператора с неблагоприятни за него договорни условия. Данните по делото по никакъв начин не установяват злоупотреба с лични данни от посредника при сключване на договори с оператора изобщо и конкретно на дати 15.04.2010г. или 14.05.2010г.

Въпреки лежащата върху него тежест на доказване, жалбоподателят не представи убедителни и годни доказателства, установяващи неправомерно използване на личните му данни от администратора чрез определени незаконосъобразни действия, било то фактически или правни.

Установи се и не се оспорва от жалбоподателя, че от подписването на договора от 16.06.2007г. до настоящия момент е получавал фактури от [фирма] и е заплащал задълженията си по тях, включително и по твърдените незаконосъобразно променени според него без негово участие условия на договора и в частност по-скъпо таксуван абонаментен план.

Предвид гореизложеното, съдът намира за неоснователна жалбата на А. срещу незаконосъобразни действия на [фирма], в качеството му на администратор на лични данни, поради което тя следва да бъде отхвърлена.

Искът за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди е също

недоказан по основание и по размер.

Ангажирането на отговорността за вреди по чл.39 ал.2 от ЗЗЛД прераща към чл. 203 от АПК, респективно към чл. 45 и следващите от ЗЗД, изисква наличието на няколко кумулативно дадени предпоставки : наличието на незаконосъобразно действие или бездействие на ответника, причинена на ищеца вреда, и причинно-следствена връзка между противоправното поведение на първия и настъпилите в патримониума на втория вреди. Вината се презумира – счита се за установена до доказване на обратното. Искът по чл. 39 ал. 2 от ЗЗЛД е уреден като правна възможност за защита на интересите на засегнатите от незаконосъобразни действия на администратора на лични данни лица. За ангажиране отговорността на последния, лицата, претърпели вреди от негови действия, следва да докажат: незаконосъобразните действия на администратора, претърпените от тях вреди, техния характер и размер, и безспорно наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между противоправното поведение на държавен или общински орган или частно-правен субект, регистриран като администратор на лични данни и настъпилите за лицето вреди. Липсата дори на един от елементите на фактическия състав на неправомерното увреждане, с оглед изискуемата от закона кумулативност, определя неоснователността на претенцията за ангажиране на отговорността на администратора.

В процесния случай, недоказаните от А. незаконосъобразни действия на [фирма] във връзка със съхраняването и обработката на личните данни, е достатъчно основание за отхвърляне на искането присъждане на обезщетение за вреди. Установяване наличието на останалите елементи на фактическия състав е безпредметно и съдът не се ангажира да ги изследва.

Предвид изложените съображения съдът намира, че предявената претенция за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди с цена 50 000лв. е неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед неблагоприятния за А. изход на делото, на същия не се дължи присъждането на разноски, а на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв..

Ръководен от гореизложеното на основание чл. 39, ал. 1 и 2 от ЗЗЛД връзка с чл.2 ал.2 и чл.4 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 и чл. 203 от АПК, Административен Съд С. - град, II отделение, 32 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата /именована „исквата молба“/ на С. Х. А. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] срещу незаконосъобразни действия на [фирма] – [населено място] с ЕИК[ЕИК], в качеството му на администратор на лични данни, представляващи неправилно съхранение и обработка на лични данни, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. Х. А. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] срещу [фирма] – [населено място] с ЕИК[ЕИК], иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразни действия на дружеството като администратор на лични данни, с цена 50 000лв., като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА С. Х. А. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] да заплати на [фирма] – [населено място] с ЕИК[ЕИК] сумата 150лв., представляваща разноските по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: